

[Baunsgaard.]

Så vil jeg gerne vende mig til den højtærede statsminister. Se, den højtærede statsminister var jo så venlig at sige til mig i sin indledningsreplik, at han syntes ikke, jeg skulle tage boksehandskerne slet så tydeligt på. Hvis nu den højtærede statsminister var lidt mere velbevandret i sportens verden, ville han vide, at boksehandsker, det er noget, der er påbudt for at skåne modstanderen.

Må jeg så sige lidt om de politiske bemærkninger, den højtærede statsminister gjorde vedrørende forhandlingerne mellem venstre og det radikale venstre, også fordi det har en principiel betydning for mig, i hvilket lys jeg ønsker man skal vurdere disse samtaler. Den højtærede statsminister sagde: hvis venstre kan frigøre sig for de konservative, ville det være vældig værdifuldt, og der ville åbne sig nye perspektiver i dansk politik. Jeg skal slet ikke komme ind på det principielle i den bemærkning. Det, der for mig er afgørende, er, at den højtærede statsminister sagde dette i forbindelse med en vurdering af perspektivet for forhandlingerne mellem det radikale venstre og venstre.

Statsministeren vil have lagt mærke til, at det radikale venstre har fastholdt den indstilling, som vi stadig har, at for os er det ikke afgørende at få diskuteret, hvem der har og hvem der skal have regeringsmagten. For os er det afgørende dette, at vi forsøger på virkelig igennem drøftelser partierne imellem at finde frem til den politik, der kan klare de kommende års problemer, hvilket i første række vil sige de kommende års økonomiske problemer.

Det er et udtryk for, at det radikale venstre ikke ønsker at låse den saglige diskussion fast på grund af det, vi vel må kalde en partitaktisk vurdering, men også et udtryk for, at det radikale venstre ikke vil deltage i en blokpolitik. Derfor må jeg sige til den højtærede statsminister, at han bliver nødt til at indstille sig på, at det er noget, der gælder til alle sider i det radikale venstres indstilling. Så lidt som det radikale venstre vil deltage i en blokpolitik, der vender sig imod socialdemokratiet, vil det radikale venstre deltage i en blokpolitik, der vender sig mod de konservative. Også i den vurdering er det simpelt hen for os afgørende,

om vi kan finde frem til en drøftelse af, en vurdering af de løsninger, der skal til for at klare de kommende års problemer. Og jeg vil gerne sige, for at der ingen misforståelse skal være: det er det radikale venstres indstilling og ønske, at så mange som muligt kan tilslutte sig den løsning, hvilket betyder, at vi ønsker både socialdemokratiet og de konservative med i en sådan løsning.

Statsministeren stillede det spørgsmål, og jeg forstod, det var i forbindelse med min tale, om det nu var det rigtige sted at fremlægge den finanspolitiske vurdering — den, som jeg havde sagt måtte være forudsætning for, at vi overhovedet kunne komme ind i en stillingtagen til behovet for eller ikkebehovet for en yderligere finanspolitisk stramning — om det var det rigtige sted at fremlægge den i udvalget til behandling af merværdiafgiften. Der kan tænkes, som statsministeren sagde, flere udvalg, men af praktiske grunde vil jeg gerne for mit vedkommende opfordre regeringen til at fremlægge den i udvalget, der behandler merværdiafgiften, fordi vi jo må erkende, at merværdiafgiften skal ses i lyset af hele vor skattereformdiskussion; jeg tror derfor, det vil være det rigtige sted at gøre det.

Endvidere sagde statsministeren, at han syntes, man skulle bede antiinflationsudvalget se på skattesystemet og eventuelt komme med en indstilling om, hvilket skattesystem der var det bedste. Det tror jeg nu ikke statsministeren skal gøre. Jeg har den principielle indstilling, at vi skal ikke bede saglige udvalg om at vejlede de politiske partier i, hvilken partipolitik de skal føre. Jeg tror, at de politiske standpunkter skal vi selv tænke os igennem til. Det, der derimod kunne være grund til — og det ligger, så vidt jeg kan se, i det kommissorium, som økonomiministeren har givet antiinflationsudvalget — at man skulle se på, er, om der er særlige danske årsager, der fremmer inflationen, og hvis man da i udvalget kommer til den erkendelse, at der er noget i vort skattesystem, som i særlig grad fremmer inflationen, så går jeg ud fra som en selvfølge, at udvalget peger på det, og så er det jo partierne, der skal drage konklusionen af de problemer, der bliver påpeget fra udvalget.